

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Governatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 2. Moysis, Eliæ, aliorumq[ue] Prophetarum sancta paupertas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

splendorem aspiciunt, neque aciem oculorum habent, qua penetrent ad interiora mentis ornamenta. Filia verò altera fronte seuera, genis pallida, labris macilentas, toto vultu horrida, est paupertas, plena fame, plena penurijs, plena despectu: sed *omnis gloria eius filia regis ab intus, in fimbrijs aureis, circumamicta varietatibus.* Tot enim virtutes, tot dotes, tot priuilegia secum trahit, vt nihil possit ei comparari, si rectis oculis aspiciatur. Solatium est enim ei, penuriam pati; opes maximas videt esse in egestate, despici honori sibi ducit: & cum nihil habeat, omnia possidet; denique quisquis eam sibi desponsat, ei à Domino promittitur *regnum calorum.* Hæc dos est paupertatis; cum interim viri diuitiarum, qui aureos montes sibi per somnum pollicentur, nihil præter fugitiuum splendorem cum diuitijs suis reportent. Et terribile est, quòd non aliqui saltem excipiantur, ait enim Dauid: *Dormierunt somnum suum: & nihil inuenerunt OMNES viri diuitiarum in manibus suis.*

Psal. 44.
14.Matth. 5.
3.Psal. 73.
6.

§. II.

Moyſis, Elia, aliorumq; Prophetarum sancta paupertas.

Y 5

Qua

Phil. 1. 6.
de vita
Moysis.

Hebr. 11.
v. 24.

Qua de causa, quisquis iudicio, con-
silioque magnus fuit, semper magni fecit
paupertatem. Etiam in veteri testamento,
vbi tamen alioqui magni fiebant terrena
possessions, tamen sapientiores diuitijs
non apposuerunt; quin & fuerunt, qui etiam
regibus essent, ob scientiam, virtutem, &
Zelum, & prophetiae donum, metuendi,
tamen indigerent ab alijs sustentari. Moyses,
in summo rerum dominatu, argentum,
& aurum, aut alios thesauros non condidit.
Cuius rei causam Philo hanc reddit: *Nos
opus sibi parauit, quamuis posset habere omnium
rerum copiam: existimans anima pauperis iudicium
esse mirari materiales diuitias, Nimirum,*
vt D. Paulus ait, *Fide Moyses grandis
factus, negauit se esse filium filiae Pharaonis,
magis eligens affligi cum populo Dei, quam temporalis
peccati habere incunditatem, maiores diuitias
estimans thesauro Aegyptiorum, in proprium
Christi, aspiciebat enim in remuneratorem;*
vtique alterius vitae, quamuis etiam
aliquam in hac vita receperit. Nam, vt Philo
loco citato ait, ipsius per tot prodigia,
aëris, aquae & terrae, & totius vniuersitatis
imperium amplissimum ei datum est. *Horum
omnium princeps electus est. Nam quia*
regnum

regnum Egypti dereliquerat, cum esset nepos regis, amore iustitia, visum est omnipotenti regum Gubernatori, frequentioris, meliorisq; gentis regnum ei reponere. Itaque quoniam auaritia renunciauerat, & diuitijs honoratis apud homines, perfectas maximasq; diuitias, pro his, Deus ei reddidit: hoc est, ut tantundem posset, quantum terra & mare, ac flumina elementaq; cetera, & quae ex his sunt condita. Fecit enim eum sua potentia participem, totum mundum ei subdens, tanquam hereditarium. Quod etiam in alijs fecit, qui dum sponte fuerunt pauperes, facti sunt miraculorum patratores. Elias, qui alijs farinam & oleum diuina virtute multiplicauit, ne fame perirent, ipse indiguit ope aliena. Corui quoq; deferebant ei 3 Reg. 17. panem & carnes mane, similiter panem & car. 6. nes vesperi, & bibebat de torrente. Tanta erat illius paupertas, vt nisi ei bestiae, ex mandato Dei, cibum ministrassent, fame illi pereundum fuisset. Alio libro ostendi, id diuina prouidentia saepe factum fuisse, vt bruta animalia homines nutrent. Hoc loco illud tantum monstrare mens est, Eliam sua sponte pauperem fuisse; inuenisset enim utique multos, qui ei etiam lautitias praeparassent, si ipse voluisset. Sed contemptor

aularum,

4. Reg. 4.
3.

3. Reg. 18
4.

aularum, maluit esse silvarum habitator, unde & Deus ostendit, quale esset inter Eremitas, & Palatinos discrimen: illos coru pascunt, hi coruos. Eliam in hac paupertatis laude imitatus est Eliseus, adeo pauper vt frequenter transiens per Sunam, tamquam pauper à Sunamitide muliere hospitio exciperetur. Centum quoque Prophetæ fame periissent, nisi eos Abdias dispensator Achab à furore Iezabel absconditos pane & aqua sustentasset. O quanta hæc paupertas? Tot Prophetæ ab alio debent sustentari? & sustentari non turdis, & ficedulis, sed pane & aqua? Verum hos, sicut & Iobum, existimabit aliquis necessitate, non voluntate pauperes extitisse; quemadmodum enim mali dæmonis invidia Iob ad incitas, immò ad finem redactus est, ita & Prophetas illos Iezabel in speluncas coëgit se abdere. Esto ita. Sed non est exigua virtus, paupertatem oblatam acceptare.

§. III.

S. Ioannis Baptista maxima paupertatis experimenta.

Quamquam nec voluntariæ paupertatis exempla desint. Et vel solus Ioannes Baptista